BENDROJO TEISMO NUTARTIS (ketvirtoji kolegija)

2022 m. gegužės 2 d.*

„Ieškinys dėl panaikinimo – Dempingas – Importuojamos Kinijos kilmės aliuminio ekstruzijos – Aktas, kuriuo nustatomas galutinis antidempingo muitas – Importuotojas – Reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas, dėl kurio reikia patvirtinti įgyvendinimo priemones – Konkrečios sąsajos nebuvimas – Nepriimtinumas“

Byloje T-328/21

Airoldi Metalli SpA, įsteigta Molteno (Italija), atstovaujama advokatų M. Campa, M. Pirovano, D. Rovetta, G. Pandey, P. Gjørtler ir V. Villante,

ieškovė,

prieš

Europos Komisiją, atstovaujamą G. Luengo ir P. Němečková,

atsakovę,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

kurį sudaro pirmininkas S. Gervasoni (pranešėjas), teisėjai R. Frendo ir J. Martín y Pérez de Nanclares,

kancleris E. Coulon,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį, visų pirma:

– susipažinęs su nepriimtinumu grindžiamu prieštaravimu, kurį Bendrojo Teismo kanceliarijai pateikė Komisija 2021 m. rugsėjo 30 d.,

– susipažinęs su 2021 m. lapkričio 14 d. Bendrojo Teismo kanceliarijai pateiktomis ieškovės pastabomis dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo,

priima šią

* Proceso kalba: anglų.

Nutartį[1]

1 SESV 263 straipsniu grindžiamu ieškiniu ieškovė *Airoldi Metalli SpA* prašo panaikinti 2021 m. kovo 29 d. Komisijos įgyvendinimo reglamentą (ES) 2021/546, kuriuo importuojamoms Kinijos Liaudies Respublikos kilmės aliuminio ekstruzijoms nustatomas galutinis antidempingo muitas ir galutinis laikinojo muito surinkimas (OL L 109, 2021, p. 1, toliau – ginčijamas reglamentas).

<…>

Dėl teisės

<…>

Dėl ginčijamo reglamento įgyvendinimo priemonių buvimo

<…>

19 Pagal suformuotą jurisprudenciją tai, ar egzistuoja ginčijamo reglamento įgyvendinimo priemonės, atsižvelgiant į SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą, turi būti nagrinėjama atsižvelgiant į šia nuostata siekiamą tikslą, t. y. leisti fiziniam ar juridiniam asmeniui pareikšti ieškinį dėl visuotinai taikomų aktų, kurie nėra tiesiogiai su juo susiję teisėkūros procedūra priimti aktai ir dėl kurių nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių, taip išvengiant atvejų, kai toks asmuo turėtų pažeisti teisę, kad galėtų kreiptis į teismą (2014 m. sausio 21 d. Nutarties *Bricmate / Taryba*, T-596/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:53, 66 punktas; šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Internacional de Productos Metálicos / Komisija*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, 49 punktą).

20 Taigi reikia išnagrinėti, ar Sąjungos reglamentuojamojo pobūdžio teisės aktas įgyvendinamas kitu aktu, dėl kurio jo adresatas gali pareikšti ieškinį Bendrajame Teisme arba valstybių narių teismuose (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Internacional de Productos Metálicos / Komisija*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, 50 ir 51 punktus ir 2014 m. sausio 21 d. Nutarties *Bricmate / Taryba*, T-596/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:53, 67 punktą).

<…>

23 Taigi nagrinėjamu atveju, remiantis jurisprudencija, pagal kurią reikia remtis asmens, siekiančio pasinaudoti teise pareikšti ieškinį, pozicija ir atsižvelgiant tik į ieškinio dalyką (2013 m. gruodžio 19 d. Sprendimo *Telefónica / Komisija*, C-274/12 P, EU:C:2013:852, 30 ir 31 punktai ir 2017 m. sausio 12 d. Nutarties *Amrita ir kt. / Komisija*, C-280/16 P, nepaskelbta Rink., EU:C:2017:9, 36 ir 37 punktai), reikia nustatyti, ar dėl ginčijamo reglamento, kurio tikslas nustatyti antidempingo muitus, kuriuos turi sumokėti importuotojas, reikia patvirtinti įgyvendinimo priemones, kiek tai susiję su ieškove, kuri yra atitinkamo produkto importuotoja.

24 Iš suformuotos jurisprudencijos, inicijuotos remiantis 1992 m. Bendrijos muitinės kodekso [iš dalies pakeistas 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamentas (EEB) Nr. 2913/92, nustatantis Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, 1992, p. 1; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 2 sk., 4 t., p. 307), toliau – 1992 m. Muitinės kodeksas] nuostatomis ir tęsiamos remiantis 2013 m.

[1] Pateikiami tik tie šios nutarties punktai, kuriuos Bendrasis Teismas mano tikslinga paskelbti.

Sąjungos muitinės kodekso [iš dalies pakeistas 2013 m. spalio 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr 952/2013, kuriuo nustatomas Sąjungos muitinės kodeksas (OL L 269, 2013, p. 1); toliau – 2013 m. muitinės kodeksas], kuris taikomas šioje byloje, nuostatomis, matyti, kad dėl galutinius antidempingo muitus nustatančių reglamentų reikia patvirtinti įgyvendinimo priemones importuotojų šių muitų skolininkų atžvilgiu, kurias sudaro pranešimas importuotojui apie skolą muitinei, atsirandančią dėl šių muitų (2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Rotho Blaas*, C-207/17, EU:C:2018:840, 38 ir 39 punktai, 2013 m. vasario 5 d. Nutarties *BSI / Taryba*, T-551/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:60, 53 punktas; 2014 m. sausio 21 d. Nutarties *Bricmate / Taryba*, T-596/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:53, 72 punktas; 2014 m. kovo 7 d. Nutarties *FESI / Taryba*, T-134/10, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:143, 33 punktas; 2021 m. gegužės 19 d. Sprendimo *China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ir kt. / Komisija*, T-254/18, apskųstas apeliacine tvarka, EU:T:2021:278, 116 punktas ir 2021 m. rugsėjo 14 d. Nutarties *Far Polymers ir kt. / Komisija*, T-722/20, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:598, 66 punktas).

25 Konkrečiai kalbant, siekiant įgyvendinti pagrindinio reglamento 14 straipsnio 1 dalį, pagal kurią galutinius antidempingo muitus renka valstybės narės, 2013 m. Muitinės kodekso 101 straipsnio 1 dalyje numatyta, kad „mokėtiną importo ar eksporto muito sumą apskaičiuoja muitinės įstaiga, kurios kompetencijai priklauso vietos, kurioje atsirado skola muitinei, priežiūra“, šiuo klausimu nenumatant išimties galutiniams antidempingo muitams. Be to, pagal šio kodekso 104 straipsnio 1 dalį 101 straipsnyje nurodyta muitinės įstaiga, vadovaudamasi nacionalinės teisės aktais, įtraukia į savo tvarkomą apskaitą mokėtiną importo ar eksporto muito sumą, apskaičiuotą vadovaujantis tuo straipsniu. Galiausiai šio kodekso 102 straipsnio 1 dalyje nustatyta, kad muitinė skolininkui apie skolą muitinei praneša vietoje, kurioje atsirado skola muitinei, nustatyta tvarka, o jo 2 dalyje patikslinama, kad jeigu mokėtina muito suma yra lygi muitinės deklaracijoje nurodytai sumai, muitinės sprendimas išleisti prekes laikomas lygiaverčiu skolininkui pateiktam pranešimui apie skolą muitinei.

26 Taigi, priešingai, nei teigia ieškovė, iš muitų teisės aktų pakeitimo negalima daryti išvados, kad pagal šioje byloje taikytiną 2013 m. Muitinės kodeksą dėl reglamentų, kuriais nustatomi galutiniai antidempingo muitai, nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių importuotojų atžvilgiu. Juo labiau kad 2013 m. Muitinės kodekso nuostatos, primintos šios nutarties 25 punkte, beveik nesiskiria nuo anksčiau galiojusių nuostatų. Iš tiesų nacionalinių muitinės įstaigų atliktas muitų sumų nustatymas, pranešimas skolininkui apie šias sumas ir aplinkybė, kad prekių išleidimas prilygsta pranešimui skolininkui apie skolą muitinei, jei šios skolos suma atitinka importuotojo deklaruotą sumą, jau buvo numatyti 1992 m. Muitinės kodekso 217 ir 221 straipsniuose.

27 Šių argumentų nepaneigia ieškovės argumentas, kad atliekant tokią analizę neatsižvelgiama į tai, kad 2013 m. Muitinės kodekso IX antraštinėje dalyje buvo numatytos „elektroninės sistemos“, siekiant įgyvendinti minėtą kodeksą.

28 Iš 2013 m. Muitinės kodekso IX antraštinės dalies nuostatų ir nuostatų, kurias Komisija priėmė pagal šią IX antraštinę dalį, matyti, kad „informacijos, pavyzdžiui, deklaracijų, prašymų ar sprendimų mainai tarp muitinių tarpusavyje ir tarp ekonominės veiklos vykdytojų ir muitinių, <…>, kaip reikalaujama pagal muitų teisės aktus, vykdomi naudojantis elektroninėmis duomenų apdorojimo priemonėmis“ (2013 m. Muitinės kodekso 6 straipsnio 1 dalis).

29 Vis dėlto, kaip matyti iš pačios šios nuostatos formuluotės ir iš šios nutarties 25 punkte minėtų 2013 m. Muitinės kodekso nuostatų, ši informatizacija susijusi su mainais tarp ekonominės veiklos vykdytojų ir muitinių ir bet kuriuo atveju nereiškia, kad importuojant produktus ir mokant antidempingo muitus nuo šiol dalyvauja tik ekonominės veiklos vykdytojai, o nacionalinės muitinės nesikiša.

30 Šiuo klausimu ieškovės pateikti dokumentai tik patvirtina tokį aiškinimą. Iš tiesų, viena vertus, iš muitinės tarpininko pateikto muitinės deklaracijos pateikimo ir mokėtinų muitų nustatymo procedūros aprašymo, kurį ieškovė pridėjo prie savo pastabų dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo, matyti, kad po to, kai į elektroninę muitų sistemą, už kurią neginčijamai atsakingos nacionalinės muitinės, įtraukiama muitinės deklaracija, apimanti, be kita ko, importuotojo apskaičiuotą muito sumą, ši sistema sugeneruoja priėmimo sprendimą kodo, atitinkančio prekių išleidimą ir leidžiančio išleisti atitinkamas prekes į laisvą apyvartą, forma. Kita vertus, reikia pažymėti, kad prie ieškovės pastabų dėl nepriimtinumu grindžiamo prieštaravimo pridėtos muitinės deklaracijos, pateikiamos su Italijos muitinės (*Agenzia Dogane Monopoli*) parengtais dokumentais, kuriuose, be kita ko, yra keli kodai.

31 Iš to matyti, kad ginčijamo reglamento poveikis gali pasireikšti tik importuotojui pateikus muitinės deklaraciją (žr., priešingai, 2016 m. sausio 14 d. Sprendimo *Doux / Komisija*, T-434/13, nepaskelbtas Rink., EU:T:2016:7, 60–64 punktus), po kurios būtinai turi būti priimta nacionalinės muitinės priemonė. Tiesa, kad ji dažniausiai ir be patikrinimo apsiriboja minėtu elektroniniu pranešimu, minėtos institucijos tik kartais atlieka patikrinimus, po kurių praneša apie jų rezultatus ir galimą patikslintą mokėtino muito sumą. Vis dėlto, net jei nacionalinių valdžios institucijų veiksmai apsiriboja šiuo elektroniniu pranešimu, šios institucijos vis dėlto priima aktą. Tai, kad ieškovės prekės nebuvo patikrintos, o tuo ji remiasi šiuo atveju, neturi reikšmės.

32 Taip pat neturi reikšmės ieškovės nurodyta aplinkybė, kad nacionalinė muitinė neturi jokios diskrecijos įgyvendinant ginčijamą reglamentą tuo atveju, jei ji neatlieka patikrinimo. Be to, kad toks teiginys gali reikšti būtiną nacionalinių institucijų įgyvendinimo pripažinimą, primintina, kad pagal suformuotą jurisprudenciją diskrecijos nebuvimas yra kriterijus, kurį reikia išnagrinėti siekiant nustatyti, ar ieškovas tenkina tiesioginės sąsajos sąlygą, kuri pagal SESV 263 straipsnio ketvirtą pastraipą yra atskira sąlyga nuo reikalavimo, susijusio su aktu, dėl kurio nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių (šiuo klausimu žr. 2018 m. spalio 18 d. Sprendimo *Internacional de Productos Metálicos / Komisija*, C-145/17 P, EU:C:2018:839, 54 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją ir 2014 m. sausio 21 d. Nutarties *Bricmate / Taryba*, T-596/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2014:53, 74 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).

33 Be to, iš 2013 m. Muitinės kodekse įtvirtinto automatizavimo darytina išvada, kad dėl ginčijamo reglamento nereikia patvirtinti įgyvendinimo priemonių, reikštų, kad akto įgyvendinimo priemonių nebuvimo teisinio kriterijaus vertinimas priklauso nuo visiškai techninių aplinkybių. Toks esminis supaprastinimas, pateisinamas tuo, kad nacionalinės institucijos neturi diskrecijos, negali sukelti tokių pasekmių (šiuo klausimu žr. 2013 m. vasario 5 d. Nutarties *BSI / Taryba*, T-551/11, nepaskelbta Rink., EU:T:2013:60, 49 punktą).

34 Be to, reikia pažymėti, kad iš 2013 m. Muitinės kodekso 44 straipsnio, kaip, beje, ir anksčiau galiojusių nuostatų (1992 m. Muitinės kodekso 243–245 straipsniai), matyti, kad sprendimai, susiję su muitų teisės aktų, kuriuos priėmė muitinė, taikymu, gali būti skundžiami pagal procedūrą, kurią šiuo tikslu nustatė atitinkama valstybė narė pagal šią nuostatą, prireikus skundžiant antidempingo muitus nustatančio reglamento neteisėtumą nacionaliniuose

teismuose, kurie prieš priimdami sprendimą gali remtis SESV 267 straipsniu (šiuo klausimu žr. 2021 m. rugsėjo 14 d. Nutarties *Far Polymers ir kt. / Komisija*, T-722/20, nepaskelbta Rink., EU:T:2021:598, 67 ir 68 punktus ir nurodytą jurisprudenciją).

35 Iš viso to, kas minėta, matyti, kad dėl ginčijamo reglamento reikia patvirtinti įgyvendinimo priemones ieškovės atžvilgiu, todėl tam, kad jos ieškinys būtų pripažintas priimtinu, ieškovė turi įrodyti, jog šis reglamentas yra konkrečiai su ja susijęs.

<…>

Remdamasis šiais motyvais,

BENDRASIS TEISMAS (ketvirtoji kolegija)

nutaria:

1. Atmesti ieškinį kaip nepriimtiną.

2. Priteisti iš *Airoldi Metalli SpA* bylinėjimosi išlaidas.

Priimta 2022 m. gegužės 2 d. Liuksemburge.

Kancleris
E. Coulon

Pirmininkas
S. Gervasoni